

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 17-01-50159 בלינזון נ' וי.אר אינטראקטיב בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט יוסי ברכיה

התובע: צביקה בלינזון

נגד

הנתבעת: וי.אר אינטראקטיב בע"מ

פסק דין

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
1. בפניי תביעת לפי סעיף 30 א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 (להלך- החוק), בגין משלוח דברי פרסומת לתובע ללא הסכמתו. התביעה הוגשה על סך של 75,000 ₪.
2. לטענת התובע בכתב תביעתו, החל מיום 24.4.16 ועד ליום 1.1.17 הוא קיבל מהנתבעת 95 הודעות פרסומיות שנשלחו לתיבת המייל שלו.
3. התובע מודה כי ב"עבר הרחוק" כטענתו, הוא נרשם לאתר של הנתבעת, ואולם בימים 24.4.16, 27.4.16, 1.5.16 ו- 25.5.16 הוא ביקש מהנתבעת באמצעות המייל כי זו תפסיק לשגר לו דברי פרסומת, אך ללא הועיל.
4. על אף שהתובע קיבל מהנתבעת 95 הודעות פרסומיות, הוא הגיש את תביעתו רק על סך של 75,000 ₪, על מנת להביא את ההליך בשערי סדר דין מהיר, "מטעמי נוחות, זמן ואגרה" (סעיף 15 לכתב התביעה).
5. הנתבעת טענה בכתב הגנתה, היא הקימה אתר אינטרנט בשם "דיילי די" בכדי לרכז את ההצעות היומיות המופיעות באתרי קניות שונים כגון: גרופון, באליגס, וואלה שופס ועוד, על מנת לחסוך מלקוחותיה את הצורך בחיפוש הצעות שיווקיות באתרים שונים.
6. המיילים שנשלחים ע"י הנתבעת, נשלחים מכתובת ידועה, והם נושאים אפשרות להסרה באמצעות הקשה על קישור "הסר" הנמצא בכל הודעת מייל שמקבל הנמען, שאז מיד הלקוח מקבל חייווי על כך שהוא הוסר.
7. אפשרות נוספת היא הקשה על מקש "עזרה", שאז מגיע הלקוח לשירות הלקוחות של הנתבעת, ובאמצעות בקשה פשוטה הוא מוסר מהמאגר.

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 17-01-50159 בלינוזון נ' וי.אר אינטראקטיב בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 8. טענת התובע כי הוא מפחד להקיש על "הסר" מחשש לוירוסים, נסתרת מראיה שצירפה הנתבעת
2 לפיה בעבר התובע פתח מיילים שנשלחו אליו, ואף הקליק על קישור שהופיע בהודעה שנשלחה
3 אליו ע"י הנתבעת.
- 4 9. בכך שהנתבעת מאפשרת את ההסרה באמצעות "הסר" או "עזרה", היא פועלת בהתאם לעיצה
5 משפטית שהיא קיבלה. מסיבה זו, הנתבעת לא הקצתה משאבים לטיפול בהודעות המתקבלות
6 באמצעות "השב", שכן מדובר באלפי מיילים, רובם מיילים שנשלחים כמענה אוטומטי של
7 נמענים שלא בארץ וכיו"ב, והנתבעת לא ערוכה לברור מיילים אלו המבקשים הסרה בדרך זו.
- 8 10. התובע התנהל בחוסר תום לב, שכן אם הפריע לו לקבל הודעות שיווקיות מהנתבעת, לא ברור
9 מדוע קיים פער זמנים בין המועד האחרון שהוא פנה להסרה, 25.5.16 למועד שעורך דינו פנה
10 לנתבעת כי זו תסיר את התובע, 3.1.17 (מעל שבעה חודשים, ומעל 8 חודשים מעת משלוח בקשת
11 ההסרה הראשונה).
- 12 11. עם קבלת מכתב התובע להסרתו, הנתבעת פעלה מיידית להסרתו.
- 13 12. התובעת מבקשת לשמור על החוק, ואינה מתכוונת לשגר הודעות שיווקיות למי שלא חפץ בכך.
14 הנתבעת פועלת בהתאם לעיצה משפטית שקיבלה ויצרה מנגנון להסרה מצד מי שחפץ בכך. אין
15 צורך להרתיע את הנתבעת מפני אי משלוח הודעות "ספאם", כי הנתבעת ממילא שומרת חוק,
16 ועושה הכל בכדי להימנע ממשלוח תוכן שיווקי שלא כדין.
- 17
18
- עדות התובע**
- 19 13. התובע זכר שהוא נרשם מרצונו בעבר לקבלת שירות מהנתבעת, כאשר נשאל האם הוא זוכר שהוא
20 נרשם לשירות הנתבעת ביום 5.3.11 ענה: "לא יכול לומר בוודאות", על אף שזכר שנרשם לפני
21 מספר שנים.
- 22 14. התובע טען, שהוא לא זוכר שהוא אישר לנתבעת לשלוח לו פרסומות, אם כי הוא הודה שבמשך
23 שנים הוא קיבל אליו דואר פרסומי מהנתבעת מבלי לאשר להם זאת, לטענתו.
- 24 15. התובע העיד, כי דבר הדואר הראשון שבגיניו הוא תובע היה מיום 24.4.16, כאשר נשאל החל ממתי
25 הוא החל לקבל דברי דואר מהנתבעת, הוא יצא לבדוק במכשיר הנייד שלו, והבדיקה העלתה כי
26 הפעם הראשונה שהוא קיבל הודעות פרסומיות מהנתבעת היה ביום 5.6.11.
- 27 16. היינו, התובע קיבל כ- 5 שנים הודעות פרסומיות מהנתבעת בטרם הוא ביקש את הסרתו.
- 28 17. התובע הודעה כי במשך כ- 5 שנים הוא קיבל מהנתבעת מיילים "בכל כמה ימים או פעם בחודש
29 אבל לא כל יום".
- 30 18. כאשר נשאל מדוע בא כוחו במכתב ההתרעה מיום 3.1.17 כתב לנתבעת, כי התובע מעולם לא
31 אישר לשלוח לו תוכן שיווקי ענה כי " זה נכון לא אישרתי, כנראה בשביל לראות את הדילים
32 באתר צריך להזין את הדוא"ל".

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 17-01-50159 בלינוזון נ' וי.אר אינטראקטיב בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 19. כאשר נשאל, אם זה נכון שהמיילים שהוא קיבל מאת הנתבעת לאורך השנים היו תמיד מאותו
2 מייל, הוא ענה בתחילה כי הוא מעולם לא בדק זאת, כאשר הוא נשלח במהלך הדיון לבדוק זאת,
3 הוא יצא לבדוק וענה כי "מבדיקה מדגמית שעשיתי, נראה שאכן המיילים מהנתבעת שנשלחו
4 אלי היו מאותו כתובת".
- 5 20. התובע לא זכר האם על חלק מהמיילים שקיבל מהנתבעת לאורך השנים הוא הקליק עליהם,
6 כאשר עלתה התמיהה הכיזד 6 שנים הוא מקבל מיילים מהנתבעת והוא לא זוכר אם הוא הקליק
7 עליהם, ענה התובע: "אני חייב להזכיר שאני מקבל הרבה מייליים לבדוק מי שלח לי מה, אני
8 בדרך כלל לא פותח".
- 9 21. התובע העיד כי במשך 5 שנים הוא לא ביקש להסיר עצמו מתפוצת הנתבעת "כי בהתחלה זה לא
10 הפריע לי ואחרי חמש שנים זה התחיל...תיבת ג'ימייל היא מוגבלת ואחרי חמש שנים התחלתי
11 לעשות סדר. אם חברה שולחת לי דוא"ל שאני לא רוצה...", כאשר נשאל בכל זאת מדוע ביקש
12 להסיר רק לאחר 5 שנים ענה:
- 13 "אני לא יודע אולי צריך ללכת לפסיכולוג שיאבחן אותי, זכותי בכל מצב ובכל רגע
14 וגם על פי חוק להסיר את עצמי בדרך שנשלחה ההודעה. לא צריכה להיות סיבה מיוחדת
15 שיסירו אותי וזאת התשובה" (הדגשה שלי).
- 16 22. התובע הכחיש כי הוא התקשר לנתבעת בטרם נשלח מכתב ההתרעה של בא כוחו, בכדי לקבל
17 סיוע על שובר שהוא רכש.
- 18 23. התובע הודה כי ידוע לו כי ישנה אפשרות של "הסר", האפשרות הנוספת של הסרה באמצעות פניה
19 למייל עזרה לא הייתה ידועה לו. כאשר נשאל מדוע לא השתמש באפשרות ה"הסר", ענה כי חשש
20 מוירוסים, כי "כבר קרו מקרים שאנשים קיבלנו וירוסים בעת שהם לחצו על קישורים כאלה
21 ואחרים, ואם היה מופיע הטלפון כמו שמחייב החוק הייתי יכול להתקשר אליהם". כשנשאל
22 מדוע הוא לא טען בכתבי הטענות את טענת העדר מספר טלפון ענה "אני לא יודע למה לא כתוב
23 את טענת הטלפון, כמו שאמרתי מקודם אם היה טלפון ברור שהייתי מתקשר והחוק מחייב
24 לשים טלפון ולא היה שם טלפון".
- 25 24. כאשר נשאל התובע מדוע הוא לא חיפש במודיעין 144 את מספר הטלפון של הנתבעת על מנת
26 להסירו, בשל הטרדה הנגרמת לו ענה "באיזה מובן זה מטריד אותי?, הם לא מטרידות הם
27 מפריעות לי. קודם כל להתקשר ל144 זה טרחה וגם עולה כסף, ואם היו מוסיפים את הטלפון
28 ליצירת קשר הייתי מתקשר זה יותר פשוט".
- 29 25. ובמענה לשאלה: "מה יותר מטריד לקבל הרבה הודעות או להתקשר ל144 לקבל את הטלפון
30 של הנתבעת ואז להתקשר לנתבעת? ענה:
31 "אני לא מבין את השאלה שאמרת, ובעצם אני צריך לחשוב על השאלה הזאת... קשה לי
32 היום לחשוב בדיעבד מה מטריד יותר".
33

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 17-01-50159 בלינוזון נ' וי.אר אינטראקטיב בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 26. כאשר נשאל התובע מדוע המתין 8 חודשים בין בקשת ההסר האחרונה, לבין משלוח מכתב
2 ההתראה, על אף שלטענתו ההודעות הפרסומים הפריעו לו ענה התובע כך:
3 "8 חודשים למה?"
4 ש. למכתב ההתראה?
5 העד חושב....
6 ת. חיכיתי מבחינת מה?
7 ש. מבחינת להפסיק את ההסרה, למה המתנת 8 חודשים?
8 ת. אני שלחתי בהודעת השב הסרה.
9 ש. האחרונה הייתה ביום 25.5.16 ואתה ממשיך לקבל אז למה לא טיפלת בזה מה עשית
10 בשביל להפסיק?
11 ת. פניתי לעורך דין על מנת שיפסיק את זה".
- 12 27. ב"כ התובע הסכים כי עם קבלת מכתב ההתראה ממנו אצל הנתבעת, הנתבעת הפסיקה לשלוח
13 לתובע את התוכן הפרסומי.
14
15 **עדות נציג הנתבעת**
- 16 28. מטעם הנתבעת העיד מר רועי צין (להלן - רועי), מתכנת ושותף אצל הנתבעת.
17 29. רועי אישר בעדותו כי התביעה שבפנינו, אינה תביעת הספאם הראשונה כנגד הנתבעת.
18 30. רועי העיד כי לקוחות נרשמים באתר שלו רק אם הם מבקשים זאת, "זאת אומרת מרצון שמי
19 שכבר נרשם זה מרצון, ויש הרשמה כפולה אם אדם נרשם זה לאחר שהוא לחץ אישור על רצונו
20 להירשם".
- 21 31. רועי טען, כי גם אם מישהוא נרשם מהאתר שלהם וממלא קופון של חברה שלישית, אזי הוא
22 מופנה לאתר של החברה השלישית, אך פעולת רכישה זו, אינה הופכת אותו להיות ברשימת
23 התפוצה של הנתבעת.
- 24 32. רועי העיד כי כאשר לקוח מגיע לאתר של חברה שלישית דרך האתר של הנתבעת, החברה
25 השלישית משלמת על כך לנתבעת, אך כאמור, אין הרוכש נכנס לרשימת התפוצה של הנתבעת,
26 ללא בקשה מפורשת שלו.
- 27 33. רועי לא יכול היה להוכיח את מערכת של ההרשמה הכפולה הקיימת אצל הנתבעת (היינו, הרשמה
28 ע"י הלקוח, ואחר כך אישור נוסף של הלקוח במייל שהוא מקבל ע"י המפרסם, לכתובת שממנה
29 נשלחה הבקשה להירשם), וגם לא את הרישום של התובע אצל הנתבעת מלכתחילה.
- 30 34. הנתבעת צירפה לכתב הגנתה מסמך של חברה חיצונית. מסמך, שנערך ע"י חברה חיצונית, ואשר
31 נועד להוכיח כי התובע בעבר פתח מיילים שהוא קיבל מאת הנתבעת ואף הקליק עליהם.

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 17-01-50159 בלינון נ' וי.אר אינטראקטיב בע"מ

תיק חיצוני:

1 35. רועי איתר את המסמך אותו צירף לכתב הגנתו (נספח ב'), במחשב הנייד שהיה איתו במהלך הדיון,
2 רועי דפדף לתאריך 25.5.16, ועולה כי בשעה 14:08 נפתח המייל שנשלח ע"י הנתבעת
3 למייל base6511@gmail.com, שב"כ התובע הודה כי זה המייל שלו.

4 "לפי הרישומים שאני מראה נשלחו 332 מיילים עם פתיחה של מייל של התובע ב-6.3%
5 מהמקרים ולחיצה על 0.3% מהמקרים. אני מדפדף ליום 25.5.16 בדף של התובע אנו רואים
6 שם שיש פה פתיחה 14:08 וב-14:02, הפתיחה הראשונה הייתה בשעה 12:36. בשעה
7 12:38 הייתה לחיצה שהיא מראה שהוא לחץ בוודאות על הלינק".
8 36. רועי הודה כי התובע שלח למייל שלהם את הודעות ההסרה וכי מייל זה פעיל. כיום הנתבעת
9 מנטרת גם מייל זה, ומי ששולח הסרה למייל זה, כפי שעשה התובע, אכן מוסר מהתפוצה. בעת
10 שהתובע עשה זאת, לא ניתן היה לצאת מהתפוצה אלא רק באמצעות לחיצה על הקישור המופיע
11 בכל הודעה פרסומית.
12 37. וכך הסביר זאת רועי:

13 "שאנו בנינו את המערכת אנו התייעצנו עם עורך דין והפרשנות של מה זה אומר לאפשר להימחק
14 באותו אופן זה אומר שניתן לפנות אלינו במייל, ואנחנו הבנו שניתן לפנות אלינו בכל כתובת מייל
15 שנפרסם לאו דווקא באותו מייל שאנו שלחנו את המייל השיווקי, יש לי ראיות על כך שברגע
16 שהגיע המייל לכתובת אחרת שפירסמנו הפסקנו במידית...חוזרים אלינו מאות אלפים או
17 מיליונים של מיילים זה יכול להיות אלפים ביום, מאחר שהפרשנות שלנו הייתה שאנו לא
18 צריכים לנטר את המייל הספציפי ובהנחה שנתנו מייל אחר שעונה על הדרישה, להבנתנו לא
19 קראנו אותו וזה השתנה, כי עד לתביעה זו לא הייתה לנו תביעת ספאם, כאשר שלחנו כשמונה
20 מיליון מיילים ועד התביעה הראשונה הבנו שאנו פועלים על פי החוק. למען הסר ספק, התביעה
21 הראשונה של ספאם שקיבלנו היא התביעה הראשונה לאחריה התחלנו לבדוק גם את כתובת
22 המייל הזאת".

23 38. היינו, בעקבות קבלת תביעה זו, הוסיפה הנתבעת אמצעי נוסף לקבלת הודעות הסרה, והוא אף
24 באמצעות משלוח מייל לכתובת ממנה נשלח המייל הפרסומי. בעת הרלבנטית לתובענה, לחיצה
25 על "הסרה" היה מוביל לאתר של צד שלישי שמבצע את ההסרה בלי קשר לנתבעת, לחיצה על
26 "אנחנו כאן בשבילך" היה מוביל לאתר של הנתבעת, וההסרה הייתה מתבצעת על ידם.

דיון והכרעה

29 39. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ובצירופות שצורפו אליהם, שמעתי את עדויות בעלי הדין, ועיינתי
30 בסיכומי הצדדים לרבות בסיכומי התשובה של התובע, הגעתי לכלל מסקנה כי דין התביעה
31 להידחות. להלן הנימוקים.

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 17-01-50159 בלינון נ' וי.אר אינטראקטיב בע"מ

תיק חיצוני:

1 40. ראשית לכל, אין כל ספק כי ההודעות שנשלחו ע"י הנתבעת לתובע הינן בגדר "דבר פרסומת"
2 האמור בסעיף 30 א (א) לחוק. ניגש עתה לבדוק את שאר פרטי התביעה.
3

הערכת עדותו והתנהלותו של התובע

4 41. כבר בשלב זה אציין כי עדותו של התובע, לא הותירה בעיני רושם מהימן.
5

6 42. התובע במהלך עדותו, לא זכר פרטים רבים, ונראה שהוא מתחמק מלענות תשובות מלאות וכנות
7 (התובע נקט במשפטים כגון: "לא זכור לי", "לא יכול לומר בוודאות" וכיו"ב. יעויין בעמוד 4 ש'
8 21 ו- 31, עמוד 5 ש' 13 ו- 26, עמוד 6 ש' 6 ו- 29. עד אשר נראה היה כי ב"כ התובע איבד בעצמו
9 את סבלנותו מהתנהלות חמקמקה זו. הדבר התרחש כאשר התובע נשאל, האם נכון שלאחר
10 משלוח מכתב ההתרעה של ב"כ לנתבעת, נפסקו משלוח דברי הפרסומת, התובע ענה על כך: "אני
11 יכול לבדוק את זה". מיד ובסמוך לכך הצהיר ב"כ התובע: "אני מצהיר בשם מרשי, שאחרי מכתב
12 ההתרעה הופסקו המיילים", עמוד 11 ש' 25), על אף התחושה כי התובע הינו אדם נבון המכיר
13 היטב את פרטי תביעתו, ואת מהות ההליך והסוגיה המשפטית שנדונה בפניי.

14 43. לכך אצרף את התנהלותו לאורך הטיפול בתובענה זו, שעולה כדי התנהלות חסרת תום לב, כפי
15 שאפרט בסמוך.

16 44. בשלב הראשון, טען התובע באמצעות ב"כ במכתבו לנתבעת מיום 3.1.17 כי הוא מעולם לא אישר
17 לנתבעת לשלוח לו דברי פרסומת (סעיף 3 למכתב ב"כ התובע). בכתב התביעה כבר צויין "התובע
18 יטען כי בעבר הרחוק, נרשם לאתר של הנתבעת".

19 45. בעדותו בפניי טען התובע כי אומנם הוא זוכר שהוא נרשם, אך הוא לא זכר שהוא אישר לשלוח
20 אליו פרסומים. רק לאחר שהוא התבקש לבדוק במחשבו החל ממתי הוא קיבל הודעות פרסומיות,
21 הוא בדק זאת, והתברר לו שמשלוח התוכן הפרסומי החל משנת 2011.

22 46. התברר לתובע רק בדיון, כי הוא קיבל מאות מיילים (התברר לו כי בבדיקה זו, כי הוא קיבל
23 מיילים מהנתבעת בכל כמה ימים החל משנת 2011), וכאשר נשאל האם זה נכון שבמשך שנים הוא
24 קיבל מיילים ללא שהוא אישר זאת, הוא ענה: "מתברר שכן".

25 47. התובע הודה, רק לאחר שבדק זאת בבית המשפט, כי מבדיקה מדגמית, עולה כי כל המיילים
26 התקבלו אצלו מאותה כתובת.

27 48. כאשר נשאל אם לאורך השנים, וקבלת מאות מיילים, הוא גם הקליק על מיילים אלו, היינו נכנס
28 אליהם, הוא ענה: "לא זכור לי" (עמוד 6 ש' 6).

29 49. עדותו זו של התובע לא נראית סבירה בעיני. לא סביר כי התובע שביקש להירשם לאתר של
30 הנתבעת, יקבל כמות עצומה של מיילים לאורך שנים (מאות בוודאי ייתכן אף אלפים), בידיעה
31 שהוא לא אישר זאת, והוא לא יעשה עם כך מאומה. לא סביר בעיני כי התובע לא יקליק על שום
32 מייל פרסומי שהוא מקבל, מאתר שהוא עצמו ביקש להירשם. ודוק: התובע לא הכחיש שהוא לא

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 50159-01-17 בלינון נ' וי.אר אינטראקטיב בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 הקליק על חלק מהודעות הפרסום שקיבל מהנתבעת, הוא ענה שהוא לא זוכר. בעיני אין הדבר
2 סביר שלא הייתה לא כניסה למיילים ואף לא הקלקה עליהם.
- 3 50. כעבור 5 שנים ולאחר קבלת מאות או אלפי מיילים, התובע טען כי קצה נפשו במיילים שהוא
4 קיבל. כאשר נשאל מה קרה לאחר 5 שנים הוא ענה:
5 "אני לא יודע אולי צריך ללכת לפסיכולוג שיאבחן אותי" (עמוד 6 ש' 17), תשובה תמוהה ועמומה
6 כאחת.
- 7 51. בהמשך טען כי הוא ביקש לנקות את תיבת המייל שלו המוגבלת במקום. התובע השווה זאת
8 לעשיית סדר בארון.
- 9 52. תביעת התובע היא בגין הודעות שקיבל החל מיום 24.4.16, עת משלוח ההודעות מטעם הנתבעת
10 החל להפריע לו (סעיף 13 לסיכומי התובע), ומשלב בו הוא פנה לנתבעת בבקשת הסרה.
- 11 53. התובע, שתיבת המייל שלו מתחילה להתמלא, והדבר מעיק עליו, שלח פניות הסרה בדרך המייל
12 4 פעמים בין התאריכים 24.4.16 עד ל- 25.5.16. למרות זאת התוכן השיווקי ממשיך להתקבל
13 אצלו והוא לא מוסר.
- 14 54. על אף שתיבת המייל שלו מלאה והדבר מעיק עליו, התובע מחכה עוד כ- 7 חודשים עד שהוא שולח
15 באמצעות ב"כ מכתב להסרתו. כל ההודעות בגינן התובע הגיש את תביעתו, נספרו החל מהיום
16 שהוא ביקש את הסרתו במייל לנתבעת.
- 17 55. כפי שאקבע להלן, איני מקבל את טענת התובע כי הוא לא לחץ על קישור ההסרה בשל חשש
18 מוירוסים, בשלב זה אומר כי לטעמי ומכלל הנסיבות, לו התובע כל כך הוטרד מכמות המיילים
19 שהוא מקבל, היה עליו לבצע פעולות נוספות בכדי לעצור את ה"מכה" שניחתה עליו. ניתן היה
20 לטלפן לנתבעת אם הוא חושש מוירוסים, ומכל מקום לשלוח בשלב מוקדם הרבה יותר את מכתב
21 ההתרעה של ב"כ עם הבקשה להסרתו מהתפוצה.
- 22 56. נראה כי חיוג טלפוני לבקשת הסרה, מהווה פעולה פשוטה ולא מעיקה, יחסית לקבלת מאות
23 מיילים ה"סותמים" את תיבת המייל והמרגיזים את התובע לאורך חודשים רבים.
- 24 57. מתגנב החשש כי נוח היה לתובע כי הנתבעת תמשיך לשלוח לו הודעות מייל, מה שיגדיל את היקף
25 תביעתו.
- 26 58. כאשר התובע נשאל לפרש התנהלותו זו בהמתנה הכה ארוכה למשלוח מכתב ההתרעה, התובע
27 חשב בטרם ענה, אחר כך שאל שאלה מתחכמת משהוא: "חיכיתי מבחינת מה?", ולבסוף ענה
28 תשובה שאין בה כל הסבר להתנהלותו זו (עמוד 11 ש' 19-6).
- 29 59. התנהלותו של התובע הינה התנהלות חסרת תום לב.
- 30 60. אכן, לו הנתבעת הייתה פועלת בניגוד לחוק, ולא זו עמדתי, היה מקום לחייבה בפיצויים לתובע,
31 ואין בהעדר פעולה של התובע להביא להפסקת משלוח המיילים, בכדי לפטור את הנתבעת
32 לחלוטין, שכן בכל מקרה על הנתבעת לפעול כדין ולא לשלוח הודעות פרסומיות ללא הסכמה של
33 הנמען (בניגוד לסעיף 30 א (ב) לחוק), ואולם, בבוא בית משפט לשקול את גובה הפיצוי שהוא

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 17-01-50159 בלינוזון נ' וי.אר אינטראקטיב בע"מ

תיק חיזוני:

- 1 יפסוק בגין כל הפרה, שאלת תום הלב של התובע תיבדק גם תיבדק (יעויין בתא"מ (הרצליה)
2 36670-02-17 גביזון נ' אגודת הסטודנטים, פורסם בנבו, 11.2.18. יצויין כי בפסק דין זה התביעה
3 התקבלה).
4 61. לסיכום, בשלב זה אני קובע כי עדותו של התובע לא הותירה רושם מהימן עלי, והתנהלותו מאז
5 שהוא ביקש את הסרת הדיוור אליו הייתה חסרת תום לב.
6

האם התובע אישר לשלוח לו דברי פרסומת?

- 7
8 62. כאמור, התובע נרשם ביוזמתו לאתר של הנתבעת, אך הוא לא זכר האם הוא אישר לנתבעת לשלוח
9 לו תוכן שיווקי (עמוד 4 ש' 25). ודוק: התובע לא טען שהוא לא אישר לשלוח תוכן שיווקי, כל
10 שטען זה שהוא "לא זוכר" שהוא אישר היינו טענת שמא.
11 63. כאמור, לא היה נראה לי סביר כי התובע יקבל מאות אם לא אלפי הודעות מייל במשך כ- 5 שנים
12 מבלי שהוא חפץ בכך, כאשר הוא יודע שהוא נרשם לאתר. נראה סביר כי אך טבעי בעיני הנמען,
13 שהוא מקבל במקרה זה את התוכן השיווקי בהתאם להרשמתו.
14 64. לכן, בנסיבות אלו מצאתי לקבל את עדותו של רועי שהעיד כי לקוחות נרשמים באתר שלו רק אם
15 הם מבקשים זאת, "זאת אומרת מרצון שמי שכבר נרשם זה מרצון, ויש הרשמה כפולה אם אדם
16 נרשם זה לאחר שהוא לחץ אישור על רצונו להירשם".
17 65. אכן רועי לא הציג את ההרשמה הכפולה, ואולם לאחר שהתרשמתי מהפעולות הרבות שביצעה
18 הנתבעת בכדי להימנע ממשלוח דואר אלקטרוני בניגוד לחוק, בין היתר מפיתוח מנגנון כפול של
19 הסרה, או במסגרת הסרה אוטומטית או במסגרת קישור להסרה ע"י הנתבעת והעובדה שבעקבות
20 המקרה שבפנינו הנתבעת שידרגה את אפשרות ההסרה, וגם "הסר" במייל מטופל על ידה, וכן
21 העובדה שמיד עם קבלת מכתב ההסרה מאת ב"כ התובע הוא הוסר מרשימת התפוצה, אני קובע
22 כי התנהלות זו מעידה על רצון להימנע מאפשרות לעבור על החוק ולהתנהל כדין, מה שמוביל
23 אותי למסקנה כי גם מלכתחילה הנתבעת נהגה כך.
24 66. מכאן, שאני מקבל את עדותו של רועי כי רק מנוי שביקש להירשם ולקבל תוכן שיווקי, מקבל את
25 התוכן השיווקי, אין משלוח תוכן שיווקי ללא הסכמת הנמען.
26 67. עדות הברי של רועי עדיפה בעיני על עדות השמא של התובע.
27 68. אשר על כן, אני קובע כי הוכח שהתובע ביקש לקבל מהנתבעת תוכן שיווקי, ורק בעקבות כך
28 הנתבעת החלה לשלוח לו תוכן זה.
29

האם הנתבעת פעלה כדין במתן אפשרות לתובע להסיר עצמו?

- 30
31 69. עתה אנו מגיעים לשאלה המשפטית, העומדת בבסיס תביעה זו: האם הנתבעת פעלה בהתאם לדין,
32 במתן האפשרות שהעמידה ללקוחותיה להסיר עצמם מקבלת תוכן שיווקי, בדרך כפולה: ראשית
33 בהקלקה על אייקון ה"הסר" המופיע בתחתית ההודעה היומית הנשלחת לנמען, כאשר בסיום

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 17-01-50159 בלינון נ' וי.אר אינטראקטיב בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 ההקלקה הנמען מקבל הודעה כי כתובת המייל שלו הוסרה מרשימת התפוצה, שנית באמצעות
2 "עזרה" שאז הבקשה מגיע למייל של הנתבעת והיא מבצעת את ההסרה, או שמא יש לאפשר לנמען
3 לבקש את הסרתו רק בדרך של "השב" ללא חיובו להיכנס לקישור כלשהוא.
4 70. נעבור עתה לסקירת סעיפי החוק הרלבנטיים.
5 71. וכך קובע סעיף 30 א (ד) (1):
6 **הסכים הנמען לקבל דברי פרסומת לפי הוראות סעיף קטן (ב) או לא הודיע על סירובו**
7 **לקבלם לפי הוראות סעיף קטן (ג), רשאי הוא, בכל עת, להודיע למפרסם על סירובו לקבל**
8 **דברי פרסומת, דרך כלל או מסוג מסוים, ולחזור בו מהסכמתו, ככל שניתנה (בסעיף זה –**
9 **הודעת סירוב). הודעת הסירוב לא תהיה כרוכה בתשלום, למעט עלות משלוח ההודעה.**
10 **הודעת הסירוב תינתן בכתב או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת, לפי בחירת הנמען."**
11
12 סעיף 30 (ה) (ג) (1) קובע:
13
14 **"זכותו של הנמען לשלוח, בכל עת, הודעת סירוב כאמור בסעיף קטן (ד), ודרך אפשרית**
15 **למשלוח ההודעה כאמור שהיא פשוטה וסבירה בנסיבות בעניין, ואם דבר הפרסומת משוגר**
16 **באמצעות הודעה אלקטרונית- כתובת תקפה של המפרסם ברשת האינטרנט לצורך מתן**
17 **הודעת סירוב"**
18 72. האם הצבת שתי אפשרויות ההסרה בדרך של הקלקה על קישור, עונה על הדרישה של "הודעת
19 הסירוב תינתן... בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת..." או שמא רק אפשרות "השב" היא זו
20 שמגשימה את דרישת הסעיף.
21 73. על פי הוראות החוק, הבחירה של הנמען לשלוח את הודעת הסירוב היא בין שתי אפשרויות: או
22 בכתב, או בדרך שבה שוגר דבר הפרסומת.
23 74. דבר הפרסומת שוגר לנמען- התובע בדרך המייל, על כן הנתבעת צריכה לאפשר לנמען- התובע
24 לשלוח את הודעת הסירוב שלו באמצעות המייל, לכתובת מייל תקיפה ברשת האינטרנט (סעיף
25 30 (ה) (ג) (1)).
26 75. ואכן הנתבעת אפשרה לתובע שתי אופציות כאמור לשלוח את הודעת הסירוב שלו: הראשונה
27 הקלקה על אייקון ה"הסר" המופיע בתחתית ההודעה היומית הנשלחת לנמען, השניה באמצעות
28 הקלקה על "עזרה" שאז הבקשה מגיעה למייל של הנתבעת והיא מבצעת את ההסרה.
29 76. האפשרות השניה בוודאי עונה על דרישת ס"ק (ה) (ג) (1). אפשרות זו הינה קישור המובילה
30 לכתובת מייל תקיפה ברשת האינטרנט.
31 77. לטעמי גם האפשרות הראשונה של "הסר" תיחשב ככזו הממלאת את דרישת החוק, מכיוון שגם
32 מקש "הסר" מבצע פעולת הסרה, מתוך דף המייל, באמצעות כתובת תקיפה של המפרסם ברשת
33 האינטרנט, ולצורך העניין, גם שימוש בחברה אחרת אליה מגיע הנמען מתוך הודעת המייל של

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 17-01-50159 בלינון נ' וי.אר אינטראקטיב בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 הנתבעת, הגורמת להסרה של הנמען מרשימת התפוצה, תיחשב ככתובת תקיפה של המפרסם
2 ברשת האינטרנט.
- 3 78. מכל מקום, בשתי אופציות אלו עמדה הנתבעת בדרישה לאפשר הסרה "בדרך שבה שוגר דבר
4 הפרסומת". התוכן השיווקי שוגר באמצעות המייל, וההסרה מתבצעת באמצעות קישור מתוך דף
5 המייל. בכך עמדה הנתבעת בדרישות החוק (יעויין בעניין רת"ק 16-01-49131 (ב"ש) **קושרובסקי**
6 **נ' כרטיסי אשראי**, פורסם בנבו, 5.5.16, כן יעויין בתא"מ (ש' ת"א) 15-12-198 **גרוס נ' דיינרס**
7 **קלוב**, פורסם בנבו, 23.1.17)
- 8 79. התובע ידע על אופציית ההסרה השניה ולא על הראשונה, והסיבה שהוא העדיף בכל זאת לא
9 השתמש באפשרות זו הינה מפני החשש לוירוסים.
- 10 80. אכן החשש לאי לחיצה על קישור מחשש לוירוסים אינו חשש בעלמא, והוא גם בא לידי ביטוי
11 בפסיקת בית המשפט העליון (רע"א 1954/14 **חזני נ' הוגבי**, פורסם בנבו, 4.8.14 פיסקה 17),
12 ואולם בהתקיימן של נסיבות מיוחדות חשש זה מבוטל.
- 13 81. כך במקרה בו דבר הדואר האלקטרוני נשלח ממקור ידוע או ממקור אמין, כגון במקרה בו הנמען
14 הוא זה שנרשם אצל המפרסם לקבלת דואר, החשש לוירוסים לא אמור להיות קיים, ואת הטעם
15 להימנעות מלחיצה על הקישור יש לחפש במקום אחר ולא בשל החשש מוירוסים.
- 16 82. בענייננו, התובע קיבל **מאות אם לא אלפי מיילים** מהנתבעת, לאורך כ- 5 שנים. התובע נרשם
17 לאתר הנתבעת ביודעין ומרצונו החופשי. בדיקה מדגמית של התובע בכתובות המייל שקיבל
18 מהנתבעת הראתה כי כל ההודעות שקיבל נשלחו **מאותה כתובת** של הנתבעת, כך שבמקרה זה
19 התובע הכיר היטב את אתר הנתבעת איתה הוא התקשר בעבר.
- 20 83. המדובר בנתבעת המתפעלת אתר ולפי דבריה, האתר מוכר היטב לציבור הרוכשים באינטרנט.
21 חששו של התובע ללחוץ על קישור באתר שממנו הוא מקבל מאות או אלפי מיילים לאורך שנים
22 בשל וירוסים, הינו חשש בעלמא ואיני מקבלו (יעויין בפסקי הדין הבאים בהם בתי משפט דחו את
23 טענת החשש מוירוסים בנסיבות הדומות לנדון שבפנינו: עניין **גביזון** שם, **גרוס** שם, ת"ק (ת"א)
24 44069-09-14 **זילברג נ' קניה טובה**, נבו, 11.3.15, ת"ק (ת"א) 14-12-8336 **ריכטמן נ' טרווליק**,
25 נבו, 19.4.16, ת"ק (ת"א) 14-08-30204 **הולנדר נ' דונה**, נבו, 5.7.15 ובעוד מקומות).
- 26 84. התעקשותו של התובע לשלוח מיילים בדרך של "השב" בלבד בנסיבות העניין, עולה כדי חוסר תום
27 לב (יעויין בעניין **גביזון** שם, עמוד 6 ולהפניות המובאות בפסק הדין, בעניין שימוש דווקני בזכות
28 שעולה במצבים מסויימים, והמקרה שלנו הוא אחד מהם, כדי חוסר תום לב).
- 29 85. אדגיש כי לו תובע- נמען יוכיח כי אכן חששו מוירוסים היה סביר בנסיבות העניין ולכן הוא בחר
30 שלא להשתמש בקישור "הסר" או כל כיו"ב, עלול מפרסם להסתכן בכך שייקבע כי הוא לא העניק
31 אופציה סבירה לנמען לשלוח הודעת סירוב, במקרה זה ולו המפרסם ירצה לבטח עצמו בכדי
32 לעמוד בדרישות החוק על מנת להימנע מתביעות "ספאם", עליו יהיה לאפשר אופציית הסרה

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 17-01-50159 בלינון נ' וי.אר אינטראקטיב בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 נוספת כגון באמצעות "השב", כפי שרועי במקרה שבפנינו העיד כי הנתבעת עשתה בפועל, בעקבות
2 תביעה זו.
- 3 86. הנתבעת הציגה ראיה לפיה עולה כי התובע עצמו פתח מיילים של הנתבעת ואף הקליק על קישור,
4 מה שמשמית את הקרקע מטענתו של התובע כי הוא חושש מוירוסים (מסמך ב' לכתב ההגנה).
- 5 87. התובע כאמור העיד כי הוא אינו זוכר האם הוא הקליק על המיילים של הנתבעת, כן העיד כי בדרך
6 כלל הוא אינו פותח מיילים. ודוק: התובע העיד כי הוא לא זוכר אם הקליק על מיילים, וכי הוא
7 רק "בדרך כלל" לא פותח מיילים. אין טענה בפי התובע, כי הוא אף פעם לא פתח מיילים ואף פעם
8 לא הקליק על התכנים השיווקיים. הרחבתי לעיל בדבר עמדתי באשר לתום ליבו של התובע.
- 9 88. ב"כ התובע ביקש להתעלם מהראיה שהציגה הנתבעת מכיוון שהיא אינה עומדת בתנאי סעיף 36
10 לפקודת הראיות (נוסח חדש), התשל"א-1971, וכי הראיה הוצגה ע"י רועי ולא ע"י מומחה מטעם
11 מי שערך את הראיה, מה גם שהראיה הוצגה באמצעות צילום מסך ערוך.
- 12 89. אני סבור שבעניין זה הצדק עם ב"כ התובע, והיה על הנתבעת להציג את הראיה באמצעות נציג
13 מטעם האתר שעורך את התוכנה המדוברת, על מנת שיציג את דרך העבודה של האתר ואת שיטת
14 איסוף הנתונים וכיו"ב, והיה נתון לחקירה נגדית.
- 15 90. ואולם, גם ללא ראיה זו, אין בכדי לשנות את מסקנתי כי אין לקבל את חששו של התובע
16 מוירוסים, כאמור לעיל.
- 17 91. מכל האמור מצאתי לקבוע, כי הנתבעת פעלה בהתאם לחוק, שלחה לתובע תוכן שיווקי בהתאם
18 לבקשתו, כמו כן היא העניקה לו אפשרויות הסרה העומדת בתנאי החוק, אך התובע בחר
19 להשתמש באופציה אחרת להסרה, שבנסיבות העניין מצאתי כי בחירתו זו של התובע הייתה
20 בחוסר תום לב.
- 21 92. הנתבעת לא הפרה את החוק, ולפיכך דין התביעה להידחות.
- 22 93. התובע ישלם לנתבעת שכ"ט עו"ד והוצאות משפט בסך כולל של 4,000 ₪.

זכות ערעור כחוק

ניתן היום, י"ג אדר תשע"ח, 28 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.

יוסי ברכיה, שופט

בית משפט השלום בהרצליה

תא"מ 50159-01-17 בלינזון נ' וי.אר אינטראקטיב בע"מ

תיק חיצוני:

- 1
- 2

